63ste Jaargang No. 5105 DAGBLAD Donderdag 8 Mei 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27.

steeg 27 telefoon 1550. Postbus 80. Willemstad N.W.I.

Nieuws over de financien van Frankrijk - Italie en Tsjechoslowakije

Overal ziet men de bodem van de Schatkist

Amerika en Engeland lenen

Aleman kwam met cheque thuis

FRANKRIJK KRIJGT OOK GELD.

In de Franse financiële kringen hoopt men dat aan Frankrijk spoedig een crediet van 250.000.000 dollar door de Internationale bank zal worden toegekend. De Minister van Financiën, Schumann heeft hiervoor onlangs een reis naar Amerika ondernomen (Parijs, (AP) 6.5)

FRANSE POLITIEK.

De A.P.-correspondent Louis Nevin schrijft uit Parijs, dat de nieuwe coalitie regering waaruit de communisten verwijderd zijn nu studie maakt van de financiële politiek, het ligt in de bedoeling van de regering, om de 30.000 arbeiders nu uit de Renault fabrieken, die de aanleiding waren tot de regeringscrisis een verhoging te geven. Het financieel rapport van de minister Schuman kwam 24 uur nadat de crisis was opgelost en geeft weer nieuwe complicaties.

Hij gaf een overzicht voor de kamer van de financiële toestand waarin Frankrijk momenteel verkeert. (Parijs, (AP) 7.5)

GEEN LENING VAN DE AMERIKANEN.

Twee leden van een parlementaire commissie in Londen verblijvend geheten Vicanek en David gaven een persconferentie, waarbij zij verklaarden dat hun land Tsjechoslowakije zou weigeren een lening van de Amerikanen te aanvaarden, als dit zal moeten geschieden op basis van het politieke inzicht van de President Truman. Wij zouden niet genegen zijn zulk een lening te aanvaarden, als wij daardoor in dezelfde positie zouden geraken als Griekenland en Turkije. Vicanek is een vertegenwoordiger van een conservatieve volkspartij, terwijl David, die op eenzelfde standpunt staat, een vertegenwoordiger is van een Nationale Socialistische partij.

Het lid Vicanek merkte nog wel op, dat hij niet hoopt dat de zak van Amerika gesloten is (Londen, (AP) 6.5)

BEZOEK PRESIDENT ALEMAN.

Voordat President Aleman Amerika zal verlaten brengt hij nog een bezoek aan Kansas City. In een speech in de stad gehouden wees hij op de noodzakelijkheid van het volk op te voeden tot gerechtigheid en vrede. Hij kreeg en ere doctoraat. (Kansas City, (AP) 6.5).

ALEMAN THUIS.

De kerkklokken luidden, toen Aleman met het particuliere vliegtuig van Truman neerstreek op het vliegveld van Mexicostad. Er klonken saluutschoten en de nationale hymne werd ingezet. Aleman werd een gouden medaille aangeboden voor zijn verdiensten voor het vaderland door deze reis bewezen. Hij sprak van samen vechten voor het behoud van de democratie enz.

Hij voorspelde een nieuw tijdperk van vrede tussen deze beide volkeren, tot voorbeeld van de wereld. (Mexico, (AP) 8.5).

ADAMSON ZOEK.

Uit Rangoen in Burma seint men, dat het schip van Sir Adamson verloren is geraakt. Het schip zal in het cycloon nabij de kust van Burma zijn ondergegaan (Rangoen, (AP) 6.5).

TOESTAND IN DUITSLAND

In zijn maandverslag meldt de commandant van de Noordamerikaanse bezettingstroepen in Duitsland te Berlijn, Generaal Clay, dat sinds de dag van de overwinning er door de Noordamerikanen 1850.000 ton voedsel naar Duitsland is vervoerd en men zal zich genoodzaakt zien hiermede door te gaan indien de Duitse boeren niet meer voedsel zullen leeveren (Berlijn, (AP) 6.5).

ALWEER DE RUSSISCHE PERS.

In de Russische pers stonden aanvallen op Amerika en Engeland in verband met de economische overeenkomsten tussen deze landen en de drie Scandinavische landen. Ook was er critiek op de economische politiek in de Britse en Amerikaanse zone's waarbij men te kennen gaf dat volgens de mening van die pers door deze politiek de Duitse grootindustrie en de landjonkers bevoordeeld zouden worden (Moskou, (AP) 6.5).

DOODGRAVERS STAKEN.

In Londen gingen de doodgravers, de bruggenwachters en de straatvegers in staking. 25 Tot 30 lijken konden niet begraven worden (Londen, (AP) 6.5).

KONING ONGESTELD.

Bij de reis naar het Noorden is de Koning van Engeland aan boord van het slagschip de Vanguard opgesteld geworden. De Koning liep een verkoudheid op. (Londen, (AP) 6.5).

GELOGEN.

Uit Tokio wordt geseind, dat MacArthur absoluut ontkend aan de keizer van Japan beloofd te hebben dat Amerika wel zal instaan voor de verdediging van dat land.

Het hangt er van af wat er in het vredesverdrag van Japan daarover bepaald zal worden. MacArthur had geen inzage gehad in de publicatie, die er waren los gekomen over zijn onderhoud met den Keizers. (Tokio, (AP) 8.5).

NAAR PALESTINA.

Uit Marseille vertrok de Panamese boot „Valena" met bestemming Haifa. Aan boord bevinden zich 166 emigranten waaronder 11 Joodse kinderen die geboren zijn in het concentratiekamp van Belzen. Deze boot is gisterenavond met permissie van de Britse autoriteiten mogen vertrekken (Marseille, (AP) 6.5).

COMMUNISTEN IN CHINA.

De regering meldt dat men met vliegtuigen de optrekkende communisten zal gaan bestoken, terwijl men voedsel en ammunitie neer zal laten boven een stad in het Siansi gebied die door de communisten wordt belegerd (Nanking, (AP) 6.5).

KOU IN AMERIKA.

De temperatuur in Chicago is tien tot vijftien graden onder het normale. Er viel lichte sneeuw in de buurt van het meer Michigan. (Chicago, (AP) 6.5).

Wegens de kou en de regen moesten gisteren verschillende baseball wedstrijden in Amerika worden afgelast New York, (AP) 6.5).

het nieuws van vandaag

De landen die gewonnen en de landen die verslagen zijn, zij beide zuchten. Zie maar naar het nieuws van vandaag. Frankrijk pas klaar met een geweldige crisis moet vandaag delibereren over de berooide schatkist en de lening van minister Schumann (een Fransman met een Duitse naam). Italië moet vandaag ook delibereren en ook praten over een berooide schatkist en een lening van minister de Gasperi.

Aleman is thuis gekomen en behoeft niet meer te delibereren over zijn schatkist, hij komt met een cheque thuis en daarom was Mexico blij, de kerkklokken werden er geluid en geheel in de stijl kreeg Aleman meteen maar een goude medaille om hem te huldigen voor zijn verdiensten voor het vaderland.

Minister Lieftinck hield een rede over de deviezen (en hij sprak óók over Curaçao).

De Tsjechen stuurden een parlementaire commissie naar Londen, niet om autonomie doch ook om een lening, ze reisden niet door naar Amerika, daar ze niet gelijk Griekenland en Turkije onder Amerika willen komen. Ofschoon een der leden toch gauw er bij zegt, dat hij hoopt dat daarom de Amerikaanse regering hen toch nog niet zal vergeten. Scandinavië kreeg een economische overeenkomst met Amerika en Engeland. Holland gaat lenen van de internationale bank Trieste is al geholpen door Amerika. Spanje zou een lening willen sluiten, doch Rusland, dat ook geld nodig heeft en door de houding op de conferentie van Moskou geen kans meer heeft dat een lening zou geplaatst worden in Amerika is maar in eigen land gaan lenen.

Het nieuws van vandaag is louter financieel?

O neen er is wel ander nieuws. Er is de nog steeds moeilijke quaestie tussen de Arabieren en de Israelieten in moeilijke quaestie tussen de Arabieren en de Israelieten in Lake Success, een aparte vergadering die nog steeds niet kon beginnen. Nu wordt het nog moeilijker daar de heren Arabieren tot een boycot over zijn gegaan, doch Lie riep een paar afgevaardigden op zijn kamer, persoonlijke invloed kan in deze zaak misschien veel doen?

Er is verder allerlei klein nieuws. Charlie Chaplin wordt geboycot, de telefoonstaking is afgelopen. President Aleman kwam weer thuis met vele eredoctoraten. In Amerika is het koud enz. enz.

Vreugde en verdriet van over heel de wereld komt door de krant ook in Uw huis.

MacArthur is kwaad, want wat de journalisten gisteren over heel de wereld hebben bekend gemaakt en wij ook, nl. dat hij wel zou zorgen voor de verdediging van Japan daar is niets van aan. „dat is gelogen" zegt hij. Hij heeft dit niet gezegd. Dat is een te vlug bericht. Het zal die correspondent wel zijn baantje kosten.

De ondergrondse in Palestina gaat door. Iedere dag is er wat, vanmorgen vertelde iemand door de telefoon in Tel Aviv, dat een huis ondermijnd was. Wat een methode van terreur toch.

VOORJAAR IN GRIEKENLAND.

COMMUNISTEN IN BRAZILIË.

In Rio de aJneiro heeft een proces plaats waarbij wordt nagegaan of het gerechtvaardigd is om de communistische partij op te heffen (Rio de Janeiro, (AP) 6.5)

„OORLOG TUSSEN NEDERLAND EN INDONESIË GEEN ZIN."

Het lid van de tweede Kamer, Laurens Palar, gaf gisteren aan de leden van het Oost-Indonesisch parlement en aan de ministers van de Oost-Indonesische regering, een overzicht van de Nederlandse politiek ten opzichte van Indonesië. Zijn mening is dat de Nederlandse politiek beinvloed is door een eenzijdige voorlichting over Indonesië in de Nederlandse kranten en door verhalen van geëvacueerden uit Oost Indonesië over dat land.

Volgens Palar had Soekarno gevraagd aan het Nederlandse Volk het boodschap over te brengen dat een oorlog tussen Nederland en Indonesië geen zin heeft. (Aneta, 7.5).

BIJEENKOMST TE BATAVIA.

Volgens een lid van het werkcomité van de partij van Rakjat Pasoendan, zal er een grote bijeenkomst gehouden worden te Batavia. (Aneta, 7.5).

BEEL EN JONKMAN TE BATAVIA AANGEKOMEN.

De ministers Beel en Jonkman zijn hedenmorgen op het vliegveld Kemajoran van Batavia aangekomen. Zij zullen met Dr. van Mook en de Commissie Generaal de ondertekening der statuten van West Borneo te Pontianak bijwonen. De ondertekening zal plaats vinden op 12 Mei a.s. (Aneta, 7.5).

Palestina Conferentie

Ben Gurion naar Lake Success

Arabieren boycotten Lake Success

PALESTINA CONFERENTIE.

De vertegenwoordiger van de Joden, voorzitter van het uitvoerend Joodse agentschap, Ben Gurion, zal naar men uit Jerusalem mededeelt, per vliegtuig naar New York vertrekken, nadat men in Lake Success besloten heeft een vertegenwoordiging van het agentschap te horen. Een Arabisch zegsman deelde mede dat het comite van de Arabieren de debatten van de Verenigde landen zal blijven boycotten, maar dat de vertegenwoordigers van de Arabische landen wel aan die besprekingen zullen blijven deelnemen. Dr. Charles Malik van de Libanon zegde dat de Arabische Staten zeer in de besprekingen zijn geïnteresseerd en vooral er belang aanhechten om te zien wie in de commissie van onderzoek zullen komen. Zij zullen gewoon als leden van de Verenigde Landen aan de besprekingen blijven deelnemen. Malik wilde geen verdere beschouwingen geven over wat voor actie er nog door de Arabische Staten zou gedaan kunnen worden. Bij de opening van de vergadering van de politieke comité vertelde de afgevaardigde voor de Verenigde Staten dat men erop uit is een juiste beslissing te nemen, en zo mogelijk de beste beslissing. De Britse afgevaardigde, Sir Alexander Cadogan, vertelde ook, dat hij zou wensen dat de commissie van onderzoek inlichtingen inwint bij beide partijen, en daarom achtte hij het beter dat belanghebbenden zelf niet in de commissie benoemd zouden worden. José Arce van Argentinië wil een commissie van elf naties en hij verklaarde niet bang te zijn dat de commissie dan niet neutraal zou zijn ofschoon hij eraan toevoegde dat hij in politiek nooit veel kon geloven wat men als neutraal aandient. De AP-correspondent Philip Clarke gaf nog een nabeschouwing over de vergadering. Er zullen in ieder geval van Argentinië om een commissie van elf landen te benoemen drie Latijns Amerikaanse landen zitting hebben, doch bovendien ook zullen de vijf grootste landen lid worden.

BEN GURION

Zal Israëlieten in Lake Success vertegenwoordigen.

De Noordamerikaan Warren Austin had een ander voorstel en wil een commissie van zeven landen t.w. Uruguay, Peru, Canada, Tsjechoslowakije, Iran, Nederland en Zweden.

Hij pleitte voor zijn voorstel daar dit een neutrale commissie is, waarin noch de grote vijf noch ook een der Arabische Staten lid van zal zijn. De Afgevaardigde van Indië heeft naar aanleiding van het telegram van de Arabieren in het politieke comité verzocht om in een algemene vergadering aan het Joodse agentschap dezelfde status toe te kennen als aan de Arabieren. Deze algemene vergadering zal om 2 uur plaats hebben. Het is een ongebruikelijke vergadering. Men nam daartoe de beslissing nadat het politieke comité met 28 tegen 5 stemmen de wens daartoe hebben uitgesproken (Lake Success, (AP) 6.5).

BIJ MIJNHEER KOMEN.

De vertegenwoordigers van de Libanon en Syrië werden op het kantoor geroepen van de secretaris generaal van de Verenigde landen Lie. (Lake Success, (AP) 7.5).

Oproep van de Gaulle

CHARLES DE GAULLE

Zijn oproep maakt Frankrijk ongerust.

Na zich enige maanden geheel uit het politieke leven te hebben teruggetrokken, is Generaal De Gaulle thans weer opnieuw voor het voetlicht getreden en heeft, steunend op zijn populariteit als vrijheidsheld, enkele redevoeringen gehouden, waarin hij een dringend beroep op het Franse volk heeft gedaan om tot nationale eenheid en politieke stabiliteit te komen. Behalve de gebruikelijke aanvallen op de grondwet bevatte de rede in Straatsburg ook de lijnen waarlangs bij de economische en sociale ontwikkeling geleid zou willen zien, terwijl tevens zijn visie op Frankrijks internationale positie naar voren werd gebracht.

Hoewel de verschillende regeringspartijen scherp stelling hebben genomen tegen de uitlatingen van den Generaal, schijnt deze toch met een spontane reactie van het Franse volk rekening te houden, in welk verband hij het voorzitterschap van de op zijn initiatief opgerichte „Rassemblement du Peuple Français" heeft aanvaard. De buitenlandse pers houdt zich in de eerste plaats bezig met de vraag hoe hij langs constitutionele weg zijn doel denkt te bereiken, daar in de eerst komende vier jaar geen nieuwe verkiezingen gehouden zullen worden.

In een beschouwing over de rede in Straatsburg merkt „Le Monde" (9 April) op, dat de passage, die betrekking heeft op de staat en de partijen, de belangrijkste schijnt te zijn. De critiek op deze passage is gemakkelijk, doch dat neemt niet weg, dat het maar al te waar is, dat de staat op het ogenblik — en trouwens reeds sinds de bevrijding — slechts een naastelkanderplaatsing der partijen is, die geen boven henzelf uitgaande grondslag voor de staat kunnen vinden. Van daar dit gebrek aan samenhang en deze onmacht. Zonder twijfel blijft de machine schijnbaar draaien. Men heeft in de verschillende instellingen een zekere snelheid bereikt. Wij hebben zoveel ervaringen achter ons, en wij hebben een zo oude politieke beschaving, dat het onmogelijk is, dat die instellingen niet de schijn zouden wekken, dat er een staat bestaat en een regering. Maar wie ziet niet dat het apparaat werkt zonder nut, dat de instellingen zich nog slechts met de grootste moeite kunnen voortslepen en dat zij, nauwelijks in het leven geroepen, reeds verouderd zijn?

De tegenstanders van Charles de Gaulle mogen spreken van „boulangisme", van „dictatuur" en van „reactie". Dat heeft geen enkele zin. Maar het is waar, dat de taak oneindig moeilijk en netelig is. Is zij niet gericht tegen een stroming, die de democratie omvormt ten koste van de persoonlijke vrijheden?

Kan de weg, die de generaal heeft aangegeven en die bestaat uit het concentreren van het Franse volk hem niet buiten de grenzen voeren, die hij zelf aan de partijen wil opleggen? Generaal De Gaulle zou — boven de partijen, maar zonder deze te onderdrukken — juist die permanente kern willen verenigen, die naar zijn gevoel de staat moet vormen. Maar in een democratie is deze permanente kern zo nauw verwant aan de kern van de partijen, dat het zeer moeilijk denkbaar is, dat men deze kan scheiden. Of de concentratie van De Gaulle wordt een partij als de andere, alleen iets meer bekommerd om de permanente belangen van het land en in dat geval is er geen enkel bezwaar tegen het stichten hiervan. Of het wordt een betoging voor een voorgewende „realiteit" tegenover de „legaliteit" van de democratie en dan zou het gevaar duidelijk blijken.

De „Humanité" (9 April) haalt zinsneden uit De Gaulle's redevoering aan om te bewijzen, dat hij dezelfde argumenten gebruikte als Maarschalk Pétain op 2 Maart 1941 tijdens een toespraak te Saint Etienne. Men heeft ons in Straatsburg precies hetzelfde recept gegeven voor het sociale vraagstuk. Men heeft precies dezelfde reactionnaire critiek gelevert op het socialisme. Men heeft gezegd, dat de arbeiders willen leven in een mierenhoop, als insecten zonder verstand en zonder initiatief.

Deze belediging, deze onkundige minachting behoeft geen verbazing te wekken, daar zij komt van bepaalde voorstanders van het autoritaire gezag en van de persoonlijke macht. Zij verwerpen de partij der arbeiders uitzonderlijke ambities te hebben. Dat is zeker waar, want het is haar ambitie hogere sociale betrekkingen in te stellen, ten einde ieder individu meer kansen te geven op de ontplooiing van een volmaakte en harmonieuze menselijkheid en meer garanties te geven aan het land in zijn geheel.

„Combat" (8 April) acht het mogelijk, dat door de aanvallen van De Gaulle op de grondwet een plotselinge solidariteit zal ontstaan tussen de verschillende partijen, die gericht is tegen de bedreiging van de „persoonlijke macht". Het is echter ook mogelijk, dat aan alle geschillen een nieuw geschilpunt wordt toegevoegd. De oproep tot een concentratie rondom een regeringsprogram zou een dergelijk risico evenwel vermijden.

De nationale eenheid kan in een democratisch regime blijkbaar buitengewone omstandigheden als oorlog of crisis niet overleven. Niemand peinst over een concentratie, die tegen het Parlement gericht is. Het doel is om voor de uiteengeslagen coalities een meerderheid in de plaats te stellen, die in staat zal zijn een program te ontwerpen en uit te voeren. Het prestige van een enkel mens kan bij het vormen van die meerderheid dienstig zijn, maar tenslotte groepeert men zich toch om de ideeën en om de daden.

Omnia De Gaullia divisa est, plaatst de „New York Herald Tribune" (5 April) als kop boven haar hoofdartikel. De Franse regering heeft een oplossing gevonden voor het probleem De Gaulle. Het is een zeer vindingrijke oplossing, en een zeer logische. In het kort De Gaulle is verdeeld in twee delen. Het ene is het va-

derlandse symbool, het andere de politieke actualiteit; het ene de held van het verzet, de ander de burger, die de huidige constitutie en het partij-systeem in Frankrijk veroordeelt en voorstelt beide te herzien. In zijn rol als leider der vrije en strijdende Fransen mag Generaal De Gaulle met goedkeuring van de regering optreden met alle officiële tooiselen, die horen bij den bevrijder van het land. Maar hij moet zich van de politiek onthouden; in zijn particuliere hoedanigheid mag burger De Gaulle alles zeggen wat hij wil over de politiek, maar noch het leger noch de regering zullen vertegenwoordigd zijn en zullen evenmin den staatsburger een forum verschaffen voor zijn politieke gezichtspunten.

Het is echter hoogst onwaarschijnlijk, dat De Gaulle ooit geheel ontdaan zal kunnen worden van het aureool, dat hij zich in de tragische jaren van Frankrijks overwinning heeft verworven. Cabinetsleden mogen het platform waarop hij spreekt mijden, het leger moge officieel geen aandacht aan hem besteden, toch zal er, generaal of staatsburger, altijd een Lotharingenkruis zijn in de geesten der mensen, wanneer De Gaulle spreekt, de herinnering aan een geheim leger, de echo van een stem die de Fransen hoop gaf.

Van 1940 tot zijn terugkeer naar Frankrijk in 1944 was Generaal De Gaulle het symbool van het Franse verzet en van de Franse eenheid. Doch sinds Januari 1946, toen hij plotseling afstand deed van de macht, is hij, zoals de „Times" (8 April) opmerkt, het brandpunt van de verdeeldheid geworden. Zijn huidige aanhangers mogen even talrijk zijn gebleven als ze waren, het zijn echter niet dezelfden. Sinds zijn terugkomst in Fankrijk is hij sterk naar rechts geweken; thans is hij de openlijke vijand van de Communisten in het binnenland en de openlijke criticus van de Russische bedoelingen in het buitenland.

De Franse Communisten hebben hem de oorlog verklaard; en ook de Socialisten zijn sceptisch. Zij vrezen zijn autoritaire temperament. Achter in hun gedachten smeulen nog de herinneringen aan MacMahon en Boulanger. Wanneer zij volhouden, dat er geen redding voor Frankrijk mogelijk is door een persoonlijke regering, zijn zij zich zeer goed bewust, dat dat geen nieuw gezichtspunt is, doch één dat Frankrijk reeds ten tijde van de derde republiek en zelfs daarvoor heeft vervolgd en verdeeld.

Het is jammer voor den Generaal, dat iedere nieuwe partij die nu gevormd wordt, het nadeel zal hebben uitgesloten te zijn van het Parlement en daardoor van de enige weg, die leidt tot normale herziening van de grondwet, totdat nieuwe verkiezingen gehouden zullen worden.

Dit zal niet gebeuren voor 1951, tenzij in geval van ontbinding door den President, wat mogelijk is doch niet waarschijnlijk. Dat is een lange tijd om te wachten, en die lange tijd is oorzaak van de bezorgdheid van diegenen, die vrezen dat de Generaal en zijn volgelingen in de verleiding zullen komen, of door hun vijanden gedreven zullen worden, tot inconstitutionele handelingen.

Het alternatief voor De Gaulle is, zich een voldoende aanhang te verzekeren onder de partijen die nu in het Parlement vertegenwoordigd zijn. Dit kan natuurlijk niet gedaan worden zonder een einde te maken aan de huidige coalitie regering. Deze kan trouwens al gemakkelijk genoeg ten val komen, zelfs zonder de speciale bemoeiingen van Generaal De Gaulle. De zwakheid van haar samenstelling is nog pas gebleken bij de parlementaire crisis over Indo China. Doch indien De Gaulle het wederzijdse vertrouwen dermate zou doen verminderen, dat de Regering Ramadier ten val kwam, zou hij er slechts in slagen die partijen, die zijn eigen opvattingen het dichtst benaderen, van de macht uit te sluiten. Hierdoor zou een gevaarlijke situatie ontstaan. Frankrijk verkeert zonder twijfel in een slechte politieke gezondheid, doch ondanks de tegengestelde krachten, die binnen haar systeem om de voorrang strijden, bestaat er geen enkele reden waarom de normale geneesmiddelen, kalm en voorzichtig toegediend, het land niet zouden genezen. Het gevaar van De Gaulle's uitdaging is dat hij er in zou kunnen slagen om te veel Fransen — zijn vijanden zowel als zijn vrienden — te overtuigen dat medicijnen niet helpen en dat het nu geen tijd is voor een langzame genezing.

De „Daily Herald" (8 April) is van mening, dat De Gaulle niet alleen staat in zijn bezorgdheid over de verdeeldheid, die zowel voor als tijdens de oorlog een stabiele regeringspolitiek onmogelijk hebben gemaakt. De drie voornaamste partijen, Socialisten, Communisten en M.R.P., zijn te zeer in evenwicht, dat één van hen alleen de macht in handen zou kunnen nemen, terwijl zij tevens te zeer tegengesteld gericht zijn om met succes een coalitie te kunnen vormen.

Maar de manier om uit deze moeilijke situatie te geraken is niet de autoritaire weg die De Gaulle voorstelt. Een oproep om de partijgeschillen te laten varen en zich om een nieuwe beweging te verzamelen — of, nog erger, om een persoon — wekt sinistere herinneringen bij de mensen die plegen na te denken. Het is mogelijk, dat zijn laatste speech op de rechter vleugel der Franse politiek enige weerklank heeft gevonden. Doch de Socialisten, geïnspireerd door den grootsten Fransman van onze dagen, Leon Blum, zullen zeer zeker op hun hoede zijn. Zij zullen de grondwet en de politieke vrijheid waarvan zij de basis is, verdedigen.

Het ziet er naar uit of het enige resultaat van des Generaals uitlatingen de schepping van een nieuwe strijdende groep zal zijn, in plaats van het opheffen van de politieke verdeeldheid.

De „Observer" (13 April) brengt naar voren, dat de Communisten, hoewel de sterkste enkelvoudige partij, toch minder dan een kwart van het Franse volk vertegenwoordigen en gevreesd en gehaat worden door de andere driekwart. Hierin ligt de kracht van de oproep, die De Gaulle's beweging zal doen: hij belooft, evenals de Communisten, stabiliteit — maar op een anti-Communistische basis.

Dit is natuurlijk hetzelfde als het Fascisme doet. Het schijnt nu eenmaal, dat Fascisme en Communisme als politieke phenomenen, onafscheidelijk zijn en slechts gezamenlijk kunnen optreden. Historisch gezien kwam het Fascisme tot macht als een reactie op de Communistische dreiging en het is zeer goed mogelijk dat het haast automatisch opnieuw zal verschijnen, waar dit bedreiging ook maar acuut wordt.

Het is opmerkelijk, dat thans een nieuwe versie van het Fascisme optreedt in die landen, die zoals Frankrijk of Italië de Communisten hebben toegestaan deel te hebben aan de regering en waar een communistische overheersing mogelijk is. Waar het Communisme zwak is — zoals in Engeland, Scandinavië en de Lage Landen — is ook het Fascisme te verwaarlozen. Dit baart geen verrassing. Politieke verschillen kunnen worden afgehandeld in een sfeer van verdraagzaamheid of in een sfeer van verdelging. Zodra aan de ene kant de sfeer van verdelging verschijnt, is het onmogelijk dat aan de andere kant de verdraagzaamheid blijft voortduren. De vernietigende vergissing die de Franse democratie maakte in 1944 was, dat men dacht het Fascisme te kunnen weren, terwijl men het Communisme wel aanvaardde.

Deze vergissing is niet alleen in Frankrijk gemaakt. Het Fascisme zweeft weer door de Europese lucht. En men kan met vrij grote zekerheid zeggen, dat als Europa de totalitaire weg opgaat het fascistisch zal worden en niet Communistisch. (Voor Engeland zou een dergelijke ontwikkeling waarschijnlijk een betreurenswaardige vervreemding van Europa betekenen en een nog nauwere verwantschap met de Verenigde Staten.

De echo's van de „Truman leer" weerklonken de laatste tien dagen in Frankrijk, van Bruneval aan het Kanaal tot aan Straatsburg aan de Rijn.

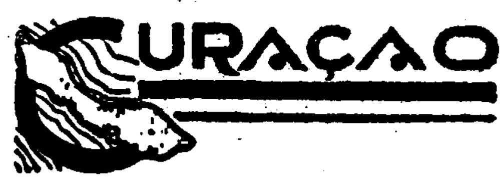
„Economist" (12 April). De Franse rechter vleugel heeft haar uitdaging aan de Communisten weer opgevat en Generaal De Gaulle is uit zijn kluizenaarschap teruggekeerd om het land in beroering te brengen. Hij is begonnen aan een reis, die hem via Marseille, Bordeaux en Rouen naar Parijs zal brengen. Tegen de tijd, dat hij de hoofdstad bereikt — waarschijnlijk op 18 Juni — zullen ook zijn tegenstanders volkomen op dreef zijn en men zal van Frankrijk uit de verwarde geruchten te horen krijgen van uitdagingen en bedreigingen, die met de minste verbetering zullen brengen in, doch integendeel veel schade zullen doen aan de nationale en internationale betrekkingen tussen rechter- en linkerzijde.

De Communistische Partij wordt er door haar tegenstanders van beschuldigd niet meer als Fransen te denken. Dat is de verdachtmaking die De Gaulle door zijn redevoeringen kracht bij wil zetten en die in Frankrijk reeds duidelijker wordt gehoord sinds President Truman zeide wat hij dacht van het Communisme en van de handelingen hiervan in vrijheidslievende landen. Velen zijn bevreesd om deze gedachte te uiten, omdat zij dan in vreemd gezelschap geraken met Quislings, Pétains en Franco's. Maar De Gaulle is respectabel en zijn flagrante vereenvoudigingen zullen waarschijnlijk de spanning in zeer veel Fransen opheffen en leiden tot een duidelijker scheiding tussen rechts en links.

Van een dergelijk proces zullen de Socialisten het ergste te lijden hebben, de volgelingen van Ramadier en Blum, die de Vierde Republiek op gang houden en die door de Britse Labour regering het liefst met de Franse aangelegenheden belast worden gezien. De regering Ramadier heeft juist een crisis overleefd, die te wijten was aan het ongewone gedrag van hun communistische deelgenoten in de coalitie. Zij zullen eventuele volgende crises slechts te boven kunnen komen wanneer zij voortgaan de Communisten te vriend te houden; en zij kunnen dat slechts doen in de veronderstelling dat Thorez en zijn volgelingen Frankrijk sterk, welvarend en tevreden wensen te zien. Dit is mogelijk zolang de Communisten hun gematigde politiek van samenwerking volhouden. Doch zij zullen zeer zeker niet voortgaan met die politiek wanneer zij worden uitgedaagd op een manier zoals Generaal De Gaulle dat dreigt te doen.

Het is duidelijk, dat de Gaullisten hun campagne op een geheel verkeerd tijdstip zijn begonnen. De regering Ramadier heeft nog geen eerlijke kans gehad; zij heeft nog geen profijt gehad van het opmerkelijke herstel in Frankrijk, waarmede een goed begin is gemaakt; men heeft nog geen tijd gehad om het Monnet-plan en de financiële hervormingen uit te voeren. De Gaulle schijnt zichzelf de rol toe te delen van een chirurg, die een krachtige, pijnlijke, doch snelle behandeling belooft.

Het is natuurlijk mogelijk, dat hij gelijk heeft, doch als dat zo is, zou het zuiver toevallig zijn. Vroeger of later kan het noodzakelijk zijn om uit te vinden in hoeverre de aanhangers van Thorez in de eerste plaats Fransen zijn en daarna pas Communisten. Doch daar is het nu nog geen tijd voor en De Gaulle moet niet verbaasd zijn als de linkerzijde wint in de storm, die op deze donderbui van rechts kan volgen. (R.V.D.).

MELK.

Naar men ons van bevoegde zijde mededeelt is de prijs van de melk op Curaçao gestegen daar de prijs van het veevoeder naar boven is gegaan. Dit ter verklaring aan de vele lezers die ons vroegen waarom toch wel de prijs van de melk omhoog ging. Bovendien dient men niet te vergeten, dat de bedrijfsonkosten bij de boeren ook groter zijn geworden.

STUDENT KWIERS.

Naar we vernemen is student Kwiers van de Koloniale Landbouwschool te Deventer overgegaan naar de Landbouw Hogeschool te Wageningen. We wensen hem veel succes in zijn studie.

„NOBLEZA DI CURAZON".

Dit is de titel van een oorspronkelijke novelle in de Papiamentse taal. Het is op zich reeds een te loven prestatie, dat een schrijver zulk een oorspronkelijk verhaal kan geven. Critiek is er natuurlijk. Onze eerste critiek is wel dat het frame van het boek niet sterk is, té uitzonderlijk en té buitengewoon toevallig zijn de gebeurtenissen en té onwaarschijnlijk het toeval, dat zo een gecompliceerde verwikkeling doet ontstaan.

De karakters zijn ook wat te zwak, de mannen zijn wat te teerhartig en te veel is alles afgestemd op de ontroering van de droefheid. Is het dan toch waar, wat iemand zeide „De Curaçaoënaar lijkt uiterlijk zeer vrolijk, doch hij is inwendig erg droefgeestig en gevoelig. Zijn ontroering schaden is een misdaad in zijn ogen?" Zonder dit woord te willen onderstrepen, noch ook het ten volle als waar aannemend zit er geloven we toch wel een kern van waarheid in. In een volgende novelle geve de schrijver ons wat meer van de vrolijkheid, de felheid van het leven op de straat. Een schrijver moet de ontroering kunnen zien en weergegeven, doch niet te aangrijpend, dat gaat de kant op van een pessimistische romantiek.

DR. EDUARDO LEYBA.

In Parijs stierf de op Curaçao geboren dokter Eduardo Leyba. Hij verbleef reeds jaren in Europa.

ROET.

De krant wordt weer verzocht over de roet te schrijven. We doen het niet meer; de Staten hebben er nog eens over gezucht in het voorlopig verslag en hun zucht is geslaakt in naam van ons allen! Wanneer treedt de roetcommissie in werking?

DAMMEN.

Tientallen jaren lang stond op de begroting van Curaçao een getal voor de aanleg van dammen, waardoor men het regenwater tegen wilde houden. Jarenlang heeft men gevochten voor méér dammen, doch nu ineens horen we een ander geluid. Dammen hebben geen nut? Al dat geld is dan voor niets uitgegeven?

Dit is wel een heel modern geluid, want in het welvaartsrapport van de Professoren Goudriaan en Dresden zien we nog de opinie verdedigd, dat dammen van groot nut zijn. De heren schrijven daar:

„Aanleg van dammen in de rooien, teneinde wegspoelen van vruchtbare teelgrond te voorkomen en de grondwaterstand te verbeteren zijn aan te bevelen. Wij zouden gaarne zien, dat voor elk eiland per stroomgebied een volledig plan van damaanleg werd opgemaakt, dat in een bepaald tempo, zeg bijvoorbeeld binnen tien jaar, tot uitvoering komt. Het lijkt ons niet onbillijk, dat een deel van de kosten dezer dammen wordt gedragen door de eigenaren van de grond, wier bezit door deze aanleg wordt verbeterd."

Onze Statenleden blijven op de vlakte en schrijven in hun voorlopig verslag, dat ze gehoord hebben, dat men tegen dammen is en ze vragen zich af, waarom men dan toch nog geld aanvraagt voor dammen. De heren blijven er buiten, doch wij blijven er niet buiten: we willen dat wel eens uitgemaakt zien, anders zou hier geld voor niets gevoteerd zijn.

SCHEEPSBERICHTEN.

6 Mei.
Cottica naar Paramaribo.
7 Mei.
Rio Hacha van Aruba; Edg. D. Williams naar S. Marta; Prinsontijn naar Pto. Limon; Plato naar Bonaire.

PASSAGIERSLIJST SS. „COTTICA".

6 Mei van Curaçao.

Heer en Mevrouw Mortimer Henriquez; Heer Jaime J. Sprock; Heer M. L. Wever; Heer D. Gast; Heer en Mevrouw Johannes Nachtegaal en vier kinderen; Mevrouw T. Overmeer en twee kinderen; Heer en Mevrouw Cornelis Valkenburg en zoon; Heer en Mevrouw Humphrey Crawfurd en drie kinderen; Heer Adrianus van Meerten; Heer en Mevrouw Johannes van der Velden; Heer en Mevrouw Willem de Vries en drie kinderen; Heer en Mevrouw Grasman en dochter; Heer Klaas Rabeneck; Heer en Mevrouw Jan Karduks en zoon; Heer en Mevrouw Jan Hendrik Buys en drie kinderen; Heer L. Posner en Mejuffrouw Posner; Heer en Mevrouw Bernard M. Schnitger en kind; Heer en Mevrouw Arnoldus Schutte en twee kinderen; Heer en Mevrouw Raymond Laan; Heer en Mevrouw J. Tiddens.

VOORTAAN PER CONSTELLATION NAAR NEDERLAND.

Van 12 Mei af zal zowel op de KLM lijn Amsterdam — New York als op de dienst Amsterdam — Curaçao v.v. uitsluitend van Lockheed Constellations gebruik worden gemaakt. Dit brengt enige veranderingen in de dienstregeling met zich mede.

Tot nu toe vertrok op iedere Donderdag van Schiphol een Constellation naar New York en een DC-4 naar Curaçao. Nu beide diensten door Constellations zullen worden uitgevoerd, is het vertrek uit Amsterdam naar New York van Donderdag naar Woensdag verschoven.

Aanvangend met de vlucht van 15 Mei vertrekken de vliegtuigen naar Curaçao volgens het nieuwe rooster: Donderdags om 19.15 uur plaatselijke tijd van Schiphol en komen Vrijdagsavonds om 21.30 uur te Curaçao aan, 's Zaterdagsavonds om 23 uur vertrekt de Constellation weer van Hato en komt 's Maandags om 9 uur Amsterdamse tijd op Schiphol aan.

De andere vliegtuigen tussen Amsterdam en New York vertrekken Dinsdags, Woensdags en Zaterdags van Schiphol en Dinsdags, Donderdags en Zaterdags uit New York.

Passagiers, post en vracht mogen thans zoals bekend, op alle diensten tussen New York en Amsterdam en omgekeerd worden vervoerd.

CURAÇAO

„JOHAN MAURITS" OP REIS.

De „Johan Maurits" is na uit Curaçao vertrokken te zijn, naar Santo Domingo vertrokken; daarna ging de tocht via Trinidad naar Suriname. Momenteel ligt de „Johan Maurits" in de haven van Buenos Aires, waar men tot morgen zal blijven.

Heden zal men een krans gaan leggen op het monument voor de oorlogsslachtoffers. Er zal een cortège van 50 man van de „Johan Maurits" deze plechtigheid gaan opluisteren. Terwijl er 50 Braziliaanse soldaten tevens meer luister bij zullen zetten aan deze kranslegging.

Op de 10e Mei overgestoken, komt de „Johan Maurits" in Montevideo aan, waar men zal blijven tot de 13e. Bahia wordt aangedaan van de 19e Mei tot de 22e Mei, vervolgens begint de oversteek en rust men uit op de Azoren van de 2e tot de 5e Juni. Het vaderland zal bereikt worden op de 10e Juni. Wij wensen de „Johan Maurits" een voorspoedige reis.

MARINE-NIEUWS.

Hr. Ms. „Van Kinsbergen" en twee duikboten naar Curaçao.

In de maand Augustus zal Curaçao bezocht worden door Hr. Ms. „Van Kinsbergen", vergezeld van twee duikboten.

Er is als doel gesteld voor dit bezoek de Westindische wateren als oefenterrein te nemen, daar de Noordzee niet genoeg oefenterrein biedt. Er zal natuurlijk tevens een bezoek gebracht worden aan de verschillende Nederlandse havens in West-Indië. Het ligt in de bedoeling van de Hr. Ms. „Van Kinsbergen" om in de maand November van dit jaar weer naar Nederland terug te keren. Of dan ook de twee duikboten weer huiswaarts zullen gaan, is nog niet bekend.

DE UITZENDING IN HET PAPIAMENT.

De „Curomgids" schreef:

„De oorsprong van deze uitzending zit in de oorlog: Immers, toen was het van groot belang, dat het nieuws, vooral dat nieuws, dat de Nederlanse zaak ... ing, in zo'n breed mogelijke ... werd gepubliceerd. De ...sberichtenuitzending in het Papiament is sinds dien nooit ... van het programma verdwenen, wel enigszins gewijzigd. De kleine wijziging die we er in ... en menen te moeten aanbrengen, is, dat het nieuws nu gevolgd wordt door een korte muzikale uitzending, waarin rekening gehouden wordt met de smaak van de Papiament sprekende bevolking, soms ook door een causerie in deze taal.

Of er grote belangstelling voor de uitzendingen bestaat? Op elk programma-onderdeel komen goede en slechte reacties, elk programmaonderdeel is er ook ... de oorzaak van dat er een ... broodnodige leden aan de ... worden toegevoegd. Niet alzo echter met de uitzending in het Papiament; nog op de ene, nog op de andere wijze. En toch weten wij, zij het via een heel wat onregelmatiger weg dan de hier boven aangeduiden, dat er een grote luisterschare is, ook voor deze uitzending. Wij vragen ons ernstig af, of de Papiament sprekende luitsteraars hun eigen belangen niet een beetje al te zeer over het hoofd zien. Nergens ter wereld krijgt men nu eenmaal iets waardevols voor niets. En door het paard achter de wagen te spannen heeft nog niemand ooit iets bereikt."

De geschiedenis is hier niet voor de volle honderd procent juist weergegeven het was niet alléén de vraag naar oorlogsnieuws, die er toe deed besluiten, om in het Papiament uit te zenden. De vondst van Herman de Man, die begreep, dat Curaçao een zingend eiland was en een rijke schat van volksvertellingen had, deed de Curom zo populair worden, dat het stil was op straat als de „Curom" aanstond. Niet waar?

Dat men nergens ter wereld nu eenmaal „iets waardevols voor niets krijgt" is ook niet waar, men kan de muziek krijgen die men juist zo waardeert door maar even Caracas aan te zetten, en trouwens heel de wereld staat door de radio voor de mensen open. Het is nu eenmaal ook niet overal de gewoonte om leden te werven voor een zendvereniging, zoals dat exclusief in Holland geschiedt, doch overal hoort men gratis en worden de kosten uit de propaganda betaald. De advertenties neemt men hier op de koop toe en men luistert er soms geïnteresseerd naar. (Kent U de reclame van de plotseling huilende baby, en daarbij die loeiende koe een reclame van een of ander merk blik-melk?)

Misschien moeten we hier op Curaçao de bakens verzetten wil de Curom werkelijk een radio zijn waar men „zijn eigen belang" inzlet.

✱ Glazen die geslepen moeten worden binnen enkele dagen.

OPENEN VAN ZAKENRELATIES MET CURAÇAO.

De Kamer van Koophandel te Curaçao ontvangt geregeld verscheidene aanvragen van buitenlandse huizen, die in relatie wensen te treden met Curaçaose importeurs. Deze aanvragen worden in de plaatselijke couranten bekend gemaakt. Belangstellenden kunnen bij de Kamer de brieven ter inzage krijgen, waarin de buitenlandse firma's haar diensten aanbieden.

Indien belangstellenden zelf adverteren willen, kunnen zij zich wenden tot een advertentiebureau. Er zijn bureaux, die advertenties voor alle bladen in dit staatsdeel verzorgen kunnen.

Een handelsadresboek voor Curaçao bestaat nog niet, behoudens het Handboekje voor Suriname en Curaçao, in 1938 samengesteld oorl West-Indische Kamer en het Bureau Handelsinlichtingen beide te Amsterdam. Het handelsregister der Kamer van Koophandel op Curaçao is nog niet vergenoeg gereed om daaruit zulk een werk te compileren.

Financiële informaties worden nòch door de Kamer, nòch door enige Gouvernementsinstelling verstrekt. De aangewezen weg is, dat belangstellenden via hun bankiers informaties laten inwinnen bij een der plaatselijke banken, te weten N.V. Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiels Bank en Firma Edwards, Henriquze & Co. op Curaçao en N.V. Aruba Bank en N.V. Hollandse Bank Unie op Aruba. Voor de andere eilanden kan aan de vertegenwoordigers der Curaçaose Bank geschreven worden.

Gegevens over de omvang van de Curaçaose handel zijn niet up to date. Het jaarverslag der Kamer van Koophandel van 1942 moet nog uit komen; de statistiekcijfers, gevoegd bij het verslag van Bestuur en Staat, het zogenaamde Koloniaal Verslag, zijn het laatste gepubliceerd in het verslag van 1939. Op het Departement van Overzeese gebiedsdelen beschikt men over nieuwere cijfers.

Over het algemeen wordt door de handel over te hoge Nederlandse prijzen geklaagd. Nederland verkeert echter in het voordeel, dat importen niet aan deviezen-maatregelen gebonden zijn. Curaçao heeft nog steeds een overvloed aan ponden sterling en Nederlandse guldens. Er is een merkbare vooruitgang in de handelsrelaties tussen Nederland en Curaçao te bespeuren. Bier wordt practisch alleen uit Nederland betrokken, evenals jenever.

Deze artikelen staan ook op de zogenaamde „Kaviaar-lijst" en mogen dus niet uit dollarlanden worden betrokken. Voorts beginnt men hier in de winkels vele Nederlandse producten te zien, zoals kaas, worst-waren, vloerbedekking (linoleum en coco's), cacao, chocolade-repen enz. Meer import uit sterling- en guldenlanden is nog steeds gewenst, om de druk op de Curaçaose dollarpositie te verlichten. De importen uit sterlinglanden heffen nog niet de prijsverhogingen op van noodzakelijke artikelen, die uit de dollarlanden geïmporteerd moeten worden. Er bestaat dus grote belangstelling in Curaçao voor Nederlandse producten.

Med. Economische Stichting West-Indië — Nederland.
(Econ. Voorl.)

VESTIGING VAN BEDRIJVEN OP CURAÇAO.

Het vestigen van nieuwe zaken is volgens mededelingen van de afdeling Voorlichting van het Departement van Overzeese Gebieden, gebonden aan de toestemming van het Curaçaose Departement van Sociale en Economische Zaken. Belanghebbenden moeten een verzoekschrift richten aan het hoofd van dit Departement, waarin zij de te vestigen soort zaak uitvoerig omschrijven, en ook het te investeren kapitaal vermelden. Dit verzoekschrift gaat voor advies naar den Procureur-Generaal en de Kamer van Koophandel, waarna het Hoofd een beslissing neemt. Bij de afwijzing van het verzoek staat hoger beroep bij den Gouverneur open.

Voor het vestigen op Aruba en andere eilanden moet het verzoek aan den betrokken Gezaghebber worden gericht, die op Aruba de Kamer van Koophandel te Oranjestad en op de andere eilanden de Raden van Politie hoort. Een en ander is geregeld in het Publicatie Blad 1946 No. 43.

Indien het verzoek ingewilligd wordt, heeft belanghebbende uiteraard hiermede ook het recht van toelating tot het betreffende eiland. Hij moet dan echter tevens in het bezit zijn van:

een geldig paspoort;

een bewijs, dat hij een deposito van ƒ 300,— Cur. Crt. gestort heeft;

een bewijs van goed gedrag;

een inentingsbewijs.

Belangstellenden dient er echter op gewezen te worden, dat aldaar thans een nijpend tekort aan winkelpanden, kantoorruimten en woningen heerst.

Belangstellenden moeten zich binnen 6 maanden na ontvangst der vestigingsvergunning ook metterdaad gevestigd hebben, daar anders de vergunning vervalt. Med. v. Economische Stichting West-Indië — Nederland.
(Econ. Voorl.)

CHARLIE CHAPLIN.

Uit Ohio wordt gemeld, dat de eigenaars van de bioscopen van plan zijn de nieuwe film van Chaplin „Monsieur Verdoux" niet te draaien.

De secretaris van de bioscoopbond van die staat hoopt dat heel Amerika de film zal boycotten. Toen men in New York Chaplin er over ondervroeg had hij geen commentaar, het blijkt dat er een stemming tegen Chaplin is, omdat hij geen Amerikaanse papieren heeft (Ohio, (AP) 8,5).

CHAPLIN'S NIEUWE FILM.

„Monsieur Verdoux".

In zijn nieuwe film, de eerste na „Dictator", is Chaplin geen clowneske figuur, maar een net, ofschoon fatterig Frans heertje, dat het brood voor zijn invalide vrouw en zijn zoontje verdient door welgestelde vrouwen van middelbare leeftijd te trouwen en dan te vermoorden.

„Moord kan best komiek zijn", schijnt Charlie verklaard te hebben en sommige van zijn moordadige bezigheden doen inderdaad de zaal schudden. In een soort proloog, warain men bij het graf van Monsieur Verdoux de stem van den netten moordenaar hoort van de overzijde van het graf, verzekert hij, dat het pad van een moordenaar niet over rozen gaat. Monsieur Verdoux' moeilijkheden bij het vrijen van doorgaans niet aantrekkelijke dames en bij het uitvoeren van de gevarieerde en ingewikkelde manieren om hen om zeep te brengen, leveren het komische materiaal. Het is eigenlijk geheel aan den clownesken Charlie ontleend: een dienstbode verwisselt twee flessen en hij drinkt — denkt hij — het voor een der vele eg...as bereide gif; de politie zoekt hem in een menigte en duwt hem telkens opzij, omdat hij in de weg staat; zelfs tuimelt hij in het vuur van een moordlustige liefdesverklaring achterover uit een raam.

Toch is het eigenlijk een ongenoeglijke film, omdat een moord nu eenmaal een moord is. Wanneer Charlie rozen plukt in de tuin, waarin een vuurtje rookt dat zijn laatste slachtoffer opruimt of wanneer de film een wijle, die een nacht verbeeldt, stilstaat bij de ingang van een slaapkamer waarin hij zoëven achter een biezonder onsympathieke gade trippelend verdwenen is en waaruit hij straks nög opgewekter trippelend met de geldtrommel onder de arm weer verschijnt, moet men maar niet te veel fantaseren.

Moord is tenslotte niet komiek, van Kaïn af tot Landru toe. Dat Chaplin probeerde er iets komieks van te maken, bewijst dan ook m.i. — indien zulks nodig zou zijn — dat hij nooit een moord gedaan heeft. Waarmee niet gezegd is, dat het ongenoegen, hetwelk uw recensent bij het zien van de film gevoelde, bewijst dat hij wel in dat geval verkeert.

Chaplin heeft aan zijn film een these vastgeknoopt. Niet alleen wordt in het verhaal zelf de goede zijde van den moordenaar (die dit beroep nu eenmaal gekozen heeft, omdat hij als bankbeambte ontslagen werd en toch het brood voor zijn bemind gezin verdienen moest, en die dan ook herhaaldelijk verzekert, dat zijn zaken gewoon „business" zijn) enige malen gedemonstreerd, wanneer hij bijv. een meisje, dat hij voor experimentele doeleinden heeft uitgekozen en waarvoor alles klaar staat, welbedeeld naar huis stuurt omdat hij hoort, dat zij voor een invaliden echtgenoot werkte, maar aan het slot, wanneer hij in de cel op de guillotine wacht, begint Monsieur Verdoux te getuigen, evenals de clown-dictator dat deed. En enkele stukken filmjournaal over crisis, dictators en oorlog, in de film ingeschoven, schijnen aan de historie van Monsieur Verdoux zelfs een exemplarische betekenis te willen geven.

Zaken zijn zaken, verzekert M. Verdoux in zijn cel, en als een journalist hem vraagt of zijn lot geen bewijs is, dat moord niet rendeert, antwoordt hij: „niet in het klein, maar wel in het groot; er is veel organisatie voor nodig." Enige niet zeer oorspronkelijke Voltairismen, die de hooghartige veroordeelde ten beste geeft, schijnen diepzinnig bedoeld. Als de geestelijke in het laatste uur over de zonde spreekt, geeft M. Verdoux daarover een wijsgerige beschouwing, die uitloopt in de grap: „Tenslotte, wat zoudt u te doen hebben als er geen zonde was", en als dezelfde dan besluit: „God erbarme zich over uw ziel", luidt het antwoord: „Waarom niet; ze is tenslotte van hem." In de zaal klonk er bij deze opmerkelijkheden enig applaus.

Chaplins these schijnt te zijn, dat er in het groot zoveel gemoord wordt, dat men een kleinen moordenaar wel als een komiek verschijnsel kan nemen. Daarmede zou wel in overeenstemming zijn, dat Monsieur Verdoux een grappig mannetje is, die in de oefening van zijn doenig beroep over honderd komieke moeilijkheden struikelt, doch weer niet, dat hij aan het eind de ballure van een hooghartigen rebel aanneemt, die zegt dat „hij geen conflict met God heeft, maar alleen met de mensen". De moordenaar, die eerst van de negentiendeeeuwse romantiek ontdaan is in een als een geplaagd baasje in een onaangenaam vak wordt vertoond, wordt aan het eind toch weer een soort van sociale profeet.

Maar hoewel onze kennis van het vermoorden van echtgenoten en het stuksnijden en verbranden van lijken ôôk slechts tweedehands is, hebben sociale profetieën uit de mond van iemand, die daarvan — hoe ongaarne ook — zijn beroep gemaakt heeft, toch een macabere klank.

Chaplin heeft altijd beter kunnen preken met zijn benen dan met zijn mond. Laat ons hopen, dat dit krassende stuk niet de film is, waarmede Charlie, die van den onbeholpen zwerver een monument van menselijkheid maakte, afscheid van het witte doek neemt.

N.B. — Op een persconferentie te New York — waaraan de pers over het algemeen maar weinig aandacht gaf — heeft Chaplin allerlei vragen beantwoord over zijn politieke en sociale opvattingen en ook iets gezegd over „Monsieur Verdoux".

„In Monsieur Verdoux", zeide hij, volgens een uitvoerig verslag in „P.M." onder meer, „heb ik gepoogd een medelijden voor de gehele mensheid te wekken onder bepaalde drastische omstandigheden". En verder: „Ja, ik deel Verdoux' overtuiging dat onze huidige beschaving bezig is ons allen tot massa-moordenaars te maken." „Ik geloof dat deze film een film voor volwassenen is. De satire is bitter. Ik meen dat deze tijd zeer bitter is." „Deze film brengt bepaaldelijk het feit naar voren, dat depressies iets zeer slechts zijn en niet nodig behoorden te wezen."

(De Tijd).

Bekendmaking

De Commissie inzake autobusdiensten op het eiland Curaçao maakt hierbij bekend:
dat eenige ingediende aanvragen om vergunning voor het onderhouden van een autobusdienst als bedoeld in artikel 1 sub A van P.B. 1946 no. 56, van den 8sten Mei tot en met den 6den Juni 1947 voor een ieder ter inzage zijn gelegd ter Gouvernements-Secretarie (Handelskade 24). Deze bekendmaking is aangeplakt aan alle politieposthuizen op het eiland Curaçao.

De Commissie voornoemd.

Participacion

Comision pa servicio di autobus na Curaçao ta participa:
cu algun peticion pa licencia pa mantene servicio di autobus, tal como menciona den articulo 1 sub A di P.B. no 56, ta pone na Gouvernements-Secretarie (Handelskade 24) for di dia 8 di Mei te dia 6 di Juni 1947 pa publico por tuma conocemento di nan contenido.
E participacion aki ta geplakt na tur warda di polis na Curaçao.

E Comision ariba menciona.

AANBESTEDING:

De Directeur van Openbare Werken zal op Maandag 19 Mei 1947 des namiddags om 2 uur te zijnen kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 75: het bouwen van 37 volkswoningen te Nieuw-Nederland op Curaçao.

Bestekken en teekeningen zijn van Vrijdag 9 Mei 1947 af te verkrijgen aan zijn kantoor te Parera tegen betaling van ƒ 10.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op den dag van aanbesteding ƒ 9.— per stel.

De Directeur van Openbare Werken
GROOTE

VERLOOFD
Clara Peña Briseño
en
Adriaan Laclé Jr.
Caracas - Aruba Mei 4 - 1947.

Minister Lieftinck over deviezen

Invloed van de gewijzigde omstandigheden in de verhouding tot de Overzeese Gebiedsdelen op de Nederlandse deviezenpositie.

Sprekend over Oost en West: Het grote belang van de Indische inkomsten voor de betalingsbalans van Nederland is duidelijk, daar deze valutabetalingen door Indië in belangrijke mate het sluitstuk vormen van de passieve handelsbalans van Nederland.

Het behoeft welhaast geen nader betoog, dat de oorlog en de gebeurtenissen daarna ingrijpende wijzigingen in deze situatie hebben gebracht. De schade door de Japanse bezetting aan het Indische productie-apparaat toegebracht is zeer aanzienlijk.

Ten dele zal deze vermoedelijk niet kunnen worden hersteld terwijl, voor zover dit wel mogelijk is, in elk geval gerekend moet worden met een verminderde productie gedurende een aantal jaren.

Indien men voorts nog in het oog vat de sterk gestegen invoerbehoefte zowel van kapitaalgoederen benodigd voor de reconstructie als in de consumptie sfeer, dan is het zonder meer duidelijk, dat de sterk actieve handelsbalans van Indië van weleer gedurende de komende jaren een sterk gewijzigd beeld zal gaan vertonen.

Voor Nederland betekent dit alles niet slechts het wegvallen sluitstuk van de betalingsbalans, doch in de huidige situatie moet bovendien rekening worden gehouden met een extra belasting van de Nederlandse deviezenpositie.

Hiernaast dienen in dit verband nog te worden genoemd de aanzienlijke deviezenoffers, welke Nederland zich in verband met de militaire krachtsinspanning in Indië heeft moeten getroosten.

Wat Nederlands West-Indië betreft:

Daar het voornaamste exportproduct van Curaçao, te weten de olieproducten, voor een aanzienlijk deel in het sterlinggebied wordt verkocht, terwijl dit gebied aan een welhaast onontbeerlijk biedsdeel voor zijn inkopen grotendeels op de dollar-area is aangewezen, wordt door Nederland regelmatig een deel van het Ponden-saldo van Curaçao tegen dollars overgenomen.

FILM

THE KEYS OF THE KINGDOM.

Noordamerikaanse missiefilm.

Het is op zichzelf al opmerkelijk, dat een Noordamerikaanse filmmaatschappij zich gedrongen gevoelde een film over de katholieke Missie te vervaardigen, zelfs al constateert men achteraf, dat zij ook bij deze materie volgens bekende recepten werkt en met name nog al sterk aan het sentiment appeleert.

De regisseur John Stahl kreeg de opdracht en dit betekent, dat de opdrachtgever met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een vlotte film mocht verwachten. Die dan ook gekomen is.

We zien een jonge man, die aanvankelijk meer voor de aardse liefde gevoelt dan voor het priesterschap, doch verschillende omstandigheden leiden er toe, dat hij het voorwerp van zijn liefde geruime tijd uit het oog verliest, omdat de roep tot het priesterschap hem blijkbaar toch te pakken heeft. Hij erkent de juistheid van het gemoedelijke woord, dat een ouden leraar formuleert, wanneer hij Francis, den jongeman, voorstelt God zelf te laten beslissen. Francis wordt dus priester en hij doet zijn best, overtuigd van de ontoereikendheid zijner krachten.

Hij wordt, tegen alle verwachtingen in, naar China gestuurd, waar hij een troosteloze ruïne vindt van wat eens een missiepost is geweest. Het leven in dit verre oord, het zwoegen van den jongen missionaris, zijn tegenslagen, zijn volharden, zijn offers, ziedaar de stof, die deze film verwerkt. We zien den missionaris oud worden, we zien hem reageren op de bevolking, op de complimenten en vermaningen van zijn overheid. We zien hem langzaam terrein winnen en tenslotte treffen we hem aan in zijn geboortedorpje in Engeland, waar hij door zijn bisschop zou worden weggehaald, doch niettemin blijven kan, dank zij het feit, dat de monseigneur, die hem het slechte nieuws kwam brengen, kennis heeft kunnen nemen van zijn priester-journaal, waaruit een zo zuivere geest spreekt, dat men hem zijn laatste dagen rustig zal laten slijten op de plaats waar hij ademt en vissen vangt in dankbaarheid tot Hem, die de rivier met vissen heeft bevolkt.

Het gaat ons als dien monseigneur. Men zou enige critiek kunnen oefenen op de hier en daar nog al sentimentele accenten en eveneens op vlakke en toneelmatige taferelen, die echter soms wel door een verzorgden dialoog worden goedgemaakt. Maar hoe dit ook zij, de film bezit een zo zuivere en sympathieke geest, dat we geneigd zijn dit lange en boeiende werk van John Stahl met respect te begroeten. Het ontwapent door zijn charme en bevat ook in werkelijkheid tal van geslaagde scènes, die het onderwerp waardig zijn. Er is met name een lichte vergelijking tussen een eenvoudigen missionaris en een hooggeplaatsten dignitaris, welke vergelijking in het voordeel van den eenvoudigen priester uitvalt en aldus demonstreert, dat de eenvoudige dichter bij God kan staan dan de verhevene. De vergelijking is overigens discreet genoeg om niemand te kunnen kwetsen, en laat — in tegenstelling tot het boek van Cronin, dat het gegeven verschafte, — het zwaartepunt vallen op het missiewerk en niet op het contrast tussen den eenvoudigen priester en een conventionele verstarring, die de practische moeilijkheden van de zielzorg wel eens over het hoofd ziet.

Het lijdt geen twijfel, of The Keys of the Kingdom zal een succes worden bij het katholieke publiek, hetgeen geenszins zeggen wil, dat deze film voor anderen niet indrukwekkend zou zijn. We mogen dit werk gerust aanbevelen. Bij honderden films steekt het gunstig af.

Dbq.
(De Tijd).

Martelares der Zuiverheid

Maria Goretti

6 JULI 1902.

In de avondedities der Italiaanse kranten staat met grote letters het drama te lezen van een twaalfjarig meisje, midden op de dag op brutale wijze aangerand en vermoord.

Het drama Maria Goretti is er een uit duizenden, en wij kunnen ons met recht de vraag stellen, of het na vijf-en-veertig jaar wel de moeite waard is, het drama nog eens op te voeren.

Het antwoord hierop kan kort zijn: dit meisje, Maria Goretti, 5 Juli 1902 vermoord, werd 27 April jl. door Paus Pius XII als Martelares der zuiverheid in de reien der Zaligen opgenomen.

Deze gebeurtenis staat er ons borg voor, dat dit drama meer is dan sensatie en dat dit leven iets te zeggen heeft aan de mensen van onze tijd.

Biezondere gebeurtenissen staan er over Maria Goretti niet opgetekend. De grootste gebeurtenis van haar leven was haar dood. „Kind uit het volk", daarmede is haar uitwendige levensgang bijna volledig getekend.

16 October 1890 werd ze, als tweede kind van den landbouwer Luigi Goretti te Corinaldo in Midden-Italië geboren. Het was een klein boerengezin, waar hard gewerkt en weinig verdiend werd. De armoede zat iedere dag mede aan tafel, en toen de vader, door de nood gedwongen, zijn armzalig boerderijtje te Corinaldo moest ruilen voor een woonschuur te Ferriere, begon de miserie voorgoed. Een jaar na zijn aankomst bezweek hij aan de gevaarlijke moeraskoortsen van de Agro Pontino. Hij liet een vrouw en zes kinderen achter. Mariëtta was negen jaar.

In deze droeve omstandigheden werd een van die oplossingen gevonden, die slechts verantwoord zijn door nijpende noodzaak en een onbeperkt Godsvertrouwen. De moeder ging vaders plaats op het veld innemen, de kleine Mariëtta, kind van negen jaar, kreeg de zorg voor het huisgezin. Negen jaar, en dan voor een huishouding te staan van zeven personen, waarvan de jongste nauwelijks twaalf maanden is, we kunnen ons moeilijk realiseren wat dat zeggen wil; wat hier moest opgebracht worden, dag in dag uit, aan liefde en zelfopoffering, aan onvermoeide arbeid en dagelijkse zorg. Mariëtta zorgt voor de kleintjes, voor het eten, voor het huis; ze naait en verstelt, ze doet boodschappen: een dagtaak, die menige moderne vrouw de handen van schrik in elkaar zou doen slaan, maar die Maria Goretti juist gemaakt heeft tot dat model van heldhaftigheid en deugd, dat we thans in haar vieren.

Wat biezonder aantrekt in dit kind is de serene ernst, de rustige bedachtzaamheid, het rijpe verantwoordelijkheidsgevoel, waarmede ze haar bovenmenselijke taak op zich nam. Zelden heeft het woord van De Genestet: „Men kan wel jong van jaren en oud van uren zijn", een volmaakter verwerkelijking gevonden.

Hoe groot echter Mariëtta's natuurlijke gaven ook waren, ze krijgen pas hun biezondere glans door een uitzonderlijke bovennatuurlijke begenadiging. Ze was een kind van het Italiaanse platteland, waar het geloof het volk in merg en been zit; waar het nog in kinderlijke spontaneïteit beleefd wordt; waar de kinderen kushandjes werpen naar de Madonna en het kruisje van je rozenkrans komen kussen; waar moeders, met uitgestrekte armen voor het beeld van hun Santo liggen neergeknield, om hulp in haar moeilijkheden. Daar ligt het milieu waar grote heiligen geborgen worden. De rozenkrans was Mariëtta's meestgeliefd en dagelijks gebed. Een biezonder gevoelige godsvrucht had ze voor het Lijden des Heren, dat haar in de Lijdensweek geheel kon overweldigen. Maar boven alles is in dit kind opmerkelijk haar liefde tot Jezus in Zijn Heilig Sacrament en de angstvallige zorg waarmede zij de reinheid van haar hart voor Hem bewaarde. Een half jaar voor haar dood deed ze haar eerste Heilige Communie. In het geheel kan ze ten hoogste vijf of zesmaal aan de communiebank hebben neergeknield. Maar die paar keren waren voldoende, om van dit kind een heldin te maken in de deugd, die met ontembare wilskracht klaar zou staan voor de verdediging van haar zuisheid.

Alessandro.

De voornaamste rol in het bloedig drama speelde de jongen, die met zijn vader in dezelfde oude schuur woonde als de Goretti's. Moederloze jongen, door een onverschilligen en verbitterden vader van jongs af verwaarloosd, was Alessandro in alle opzichten, letterlijk en figuurlijk, de tegenspeler van Mariëtta. In hem was een zuidelijke begeerlijkheid losgeslagen, gevoed door de pornographische bladen en tijlschriften, die hij van de tafel van zijn vader bijeengaarde. Met de uitknipsels ervan behing hij zijn kamer tot een obsceen museumpje, dat hem de nuditeiten van zijn hete wellust dagelijks voor ogen toverde. Het kon niet anders, of die ontvlamde hartstocht moest op een of andere dag zijn bevrediging zoeken. Waar zou hij die gemakkelijker vinden dan in het meisje, dat nu reeds meer dan drie jaar met hem hetzelfde huis bewoonde?

„Moeder, laat mij niet alleen!"

Het was niet ineens gekomen. Geleidelijk waren zijn manieren tegenover haar brutaler geworden. Hij liep haar achterna en zocht haar het liefst op als ze alleen was. Mariëtta was als de dood om alleen thuis te blijven. Een grote onrust had zich van haar meester gemaakt, die met het toenemen van Alessandro's aanvallen uitgroeide tot een onuitsprekelijke angst. Twee maal reeds had hij tevergeefs zijn grijpklauwen naar het onschuldige kind uitgestoken, toch durfde zij er niets van te openbaren. Voor haar ogen zweefde het schrikbeeld van Alessandro's dolk en in haar oren hoorde ze onophoudelijk zijn vreselijke bedreiging: „Als je iets aan je moeder durft te zeggen, vermoord ik je"! Het was daags voor de marteling, dat Mariëtta zachtjes haar hoofd tegen haar moeder aanvlijde en schreiend vroeg: „Moeder, laat mij toch astublieft niet alleen."

Het drama.

5 Juli 1902. Op het heetst van de dag, als het dorsen van de oogst in volle gang is, geeft Alessandro de teugels van het ossenspan, dat de bussels walst, over aan Mariëtta's moeder. „Ik moet even weg"! Thuis zit Mariëtta te naaien voor de open deur, die uitziet op de dorsvloer. Zwijgend loopt Alessandro haar voorbij. In de binnenkamer legt hij zijn dolk en een zakdoek gereed. Nu zijn alle voorbereidingen getroffen. Op de dorsvloer, veertig meter verder, zal niemand hen horen. Zacht opent hij de deur: „Mariëtta, kom hier!" „Wat is er?" „Kom hier, zegt ik je". „Eerst zeggen wat je moet hebben, anders kom ik niet"!

Meteen grijpt de sterke jongen Mariëtta vast en sleurt haar naar binnen. Achter de gegrendelde deur wordt de hopeloos ongelijke strijd uitgestreden. „Alessandro ...... wat doe je?...... raak me niet aan...... dat is zonde...... je gaat naar de hel......!"

Maar de woesteling stopt haar de zakdoek in de mond. Dan, als zij, na hete strijd, noch voor zijn kracht, noch voor zijn bedreigingen van wijken weet, grijpt hij in blinde woede zijn dolk en doorsteekt en doorkerft het kleine lichaam, tot het machteloos ineenzinkt op de grond.

Zo vinden haar de huisgenoten: bloedend op de plavuizen van haar woning, de kleine martelares, die haar reinheid prijs gaf voor dood en dreiging en zonde.

De wraak der heiligen.

Terwijl in Nettuno het rechtsgeding werd voorbereid voor den wereldsen rechter, werd in het ziekenhuis een pleidooi gevoerd voor de rechterstoel van God. De advocate is het stervende kind. Voor de opgeheven Hostie spreekt ze haar eis tot vrijspraak uit: „Ik vergeef aan mijn moordenaar en ik wil hem bij me in de hemel. Moge God hem vergeven, want ik heb hem reeds vergeven."

Na een smartelijke doodsstrijd van vier en twintig uren stierf het kind de dood der martelaren. Bij de lijkschouwing pelden de doktoren veertien diepe wonden.

„Waarom heb je haar vermoord?"

„Omdat ze niet wou toegeven", klonk het cynisch door de rechtszaal van Orvieta. Er waren verontschuldigende omstandigheden. Hij was wees, die nooit moederlijke zorgen gekend had; wiens opvoeding door den vader van jongsaf verwaarloosd was. Zijn geest was bedorven door brutaalgemene en opwindende geschriften; hij was jong en had gehandeld in een vlaag van hartstocht. Hij werd veroordeeld tot dertig jaar dwangarbeid en tuchthuisstraf.

Hier gelden de woorden, die een Frans advocaat in gelijke omstandigheden den rechters naar het hoofd slingerde: „Heren Rechters, de beklaagde heeft bekend, hier behoeft niet meer geaarzeld te worden. Hij is schuldig en zal zijn straf ondergaan. Maar bedenkt, dat veel meer dan over dezen schuldige een veroordeling moet uitgesproken worden over hen, die God en Zijn geboden uit dit hart hebben weggerukt en nog steeds doorgaan die uit het hart van onze jeugd weg te rukken. Dát zijn de moordenaars! Zij dragen de verantwoording".

De goede moordenaar.

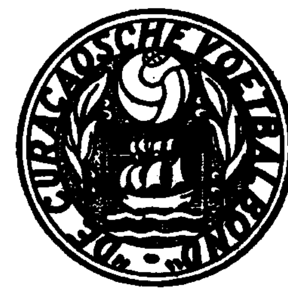
Haar eerste wonder verrichtte Mariëtta voor haar moordenaar, door hem te manen tot inkeer en hem er ook metterdaad toe te brengen. Na zeven jaar juichten de Engelen over de terugkeer van een verloren zoon. En 27 April jl., toen onder het galmen van het Te Deum het voorhangsel wegviel van Mariëtta's beeltenis, zat verscholen achter een van de zuilen van de St. Pieter misschien een goede moordenaar toezien, die door Gods barmhartigheid ook enig aandeel kreeg aan de genadevolheid van eze Martelares en die in het Proces van Zaligverklaring dit heerlijk getuigenis neerschreef: „Mariëtta was onschuldig en zuiver als water. Nooit is zij door een glimlach of een woord aanleiding geweest, dat de hartstocht in mij oplaaide." Mochten deze woorden gebrand staan in de harten van die vrouwen en meisjes, die door hun onvergeeflijke lichtzinnigheid rampen en leed in de wereld veroorzaken, waarvan ze in de verste verte geen begrip hebben.

Menselijke boosheid voerde de eerste acte op van het bloedig drama. God zou het laatste bedrijf ensceneren en de ontknoping brengen in een hemels blijspel.

27 April verscheen de beeltenis van het eenvoudige arbeiderskind in de Glorie van Bernini, in het verblindend licht der kaarsen en het gejuich der menigte; het onmiskenbaar bewijs, waar Gods waardering heengaat. Niet naar grootheid of rijkdom dezer wereld, maar naar adel der ziel en heldhaftigheid van deugd. Wat de Paus deed is niets anders dan wat Christus zelf eens deed, toen Hij een kind plaatste in het midden van Zijn leerlingen en hen zeide: „Indien gij niet wordt als kinderen zult ge het Rijk der Hemelen niet binnengaan."

Het kind in ons midden, dát is Gods bedoeling met Maria Goretti voor onze tijd. De Italiaanse Vrouwelijke Katholieke Jeugd heeft de twaalfjarige martelares tot haar patrones uitgeroepen. Moge het heldhaftige voorbeeld van dit kind ook duidelijke taal spreken tot onze hedend[aagse] jeugd en onze moderne we[reld].

Pater Xaveri[us]
Passioni[st]
(De T[ijd])

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag 3 en Zondag 4 Mei 1947:

Competitie A-klasse:
Sithoc 1 — Transvaal 1 2—2.
(onder Protest van Transvaal).

Competitie B-klasse:
De West 1 — Independiente 1 2—2.

Competitie Res. A-klasse:
S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2 niet doorgegaan
(scheidsrechter niet opgekomen)

Competitie Res. B-klasse:
Sithoc 3 — Veendam 3 1—0.
(gestaakt door den scheidsrechter)

Competitie Junioren:
Sithoc Jr. — Scherpenheuvel Jr. 0—1.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

RIF STADION.
„A"-Klasse:
om 4.15 n.m.

Zaterdag, 10 Mei 1947: Jong Curaçao 1 — Veendam 1 (Viejou)
Zondag, 11 Mei 1947: Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Van Ham)
Zaterdag, 17 Mei 1947: C.S.C. 1 — Transvaal 1
Zondag, 18 Mei 1747: Vitesse 1 — S.U.B.T. 1

IN VERBAND MET HET GROTE AANTAL WEDSTRIJDEN, DAT DIT SEIZOEN MOET WORDEN GESPEELD, HEEFT HET BESTUUR BESLOTEN HET SPELEN VAN VOORWEDSTRIJDEN OP HET STADION DOOR B-KLASSERS TE DOEN HERVATTEN. VERENIGINGEN HEBBEN ZEVEN DAGEN DE TIJD OM HUN BEZWAREN SCHRIFTELIJK AAN DEN COMPETITIELEIDER BEKEND TE MAKEN. BIJ DE VOLGENDE PUBLICATIE ZAL DAN HET PROGRAMMA WORDEN GEPUBLICEERD. DE WEDSTRIJDEN ZULLEN AANVANGEN OM 2.30 n.m.

MUNDO NOBO

Competitie B-klasse:
om 4.15 uur n.m.:
Zondag, 11 Mei 1947: Volharding 1 — Arsenal 1 (Willems)
Zondag, 18 Mei 1747: R.C.C. 1 — M.Y.O.B. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.15 uur n.m.
Zaterdag, 10 Mei 1947: Transvaal 2 — C.S.C. 2 (Taytelbaum)
Zaterdag, 17 Mei 1947: Sithoc 2 — Veendam 2

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.
Zondag, 11 Mei 1947: Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (E. Jansen)
Zondag, 18 Mei 1947: Vitesse Jr. — Jong Curaçao Jr.

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-klasse:
om 4.15 uur n.m.
Zondag, 11 Mei 1947: Independiente 1 — P.S.V. 1 (Lebacks)
Zondag, 18 Mei 1747: S.V.A. 1— M.Y.O.B. 1

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:
om 4.30 uur n.m.
Zondag, 11 Mei 1947: Asiento 1 — De West 1 (L. Casper)

MEDEDELINGEN:

INSCHRIJVINGEN:
„Jong Holland": E. A. G. de Windt als gewoon lid.
„Arsenal": C. Lira, C. Lasten en M. Lourens als gewone leden.

IN VERBAND MET EVENTUEEL TE ORGANISEREN BUITENGEWONE WEDSTRIJDEN ZAL PAS DE VOLGENDE WEEK HET VOLLEDIGE PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE VOOR DE KOMENDE VIER WEKEN WORDEN BEKEND GEMAAKT, ZOALS VOORGESCHREVEN IN R.C.W.

OPROEP VOOR ALGEMENE VERGADERING VOOR HH SCHEIDSRECHTERS VOOR VRIJDAG 16 MEI AS. IN HET GEBOUW VAN HET R.K. ZEEMANSHUIS AAN DE KLIPSTRAAT, OM ACHT UUR N.M. ALLER OPKOMST DRINGEND VERZOCHT. DEZE OPROEP WORDT GEDAAN OP VERZOEK VAN HET BESTUUR VAN DE SCHEIDSRECHTERSVERENIGING.

HET BESTUUR.